

Manifest de la Comissió de Solidaritat i Cooperació de l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès sobre la situació de les persones refugiades.

Febrer de 2016

Són persones refugiades i són centenars de milers. El nou fantasma que recorre Europa i que hauria de canviar les nostres consciències.

La gran majoria, ciutadans sirians, però també hi ha afganesos, eritreus, sudanesos i iraquians. Dones, homes, infants, gent gran. Són el preu de molts règims dictatorials que han caigut, alguns que haurien de caure i es defensen a sang i foc contra els seus pobles, i molta gent que va viure les revolucions democràtiques del Mediterrani, amb esperança que s'ha tombat en lluites fratricides, conflictes emmascarats per creences i llocs on els interessos econòmics, fan sang de la població civil, com sempre...

Els hem vist travessar el sud-est d'Europa, i el seu periple és molt llarg i no s'acaba, ni davant el fred, la fam o les aigües de la Mediterrània, que ha esdevingut una veritable fossa comuna de milers de persones que fugen dels conflictes bèl·lics o de la persecució de grups com Isis que practiquen el terror contra la població civil que no pensa com ells.

Fan com fa setanta anys van fer milions d'europes, finalitzada la Segona Guerra Mundial. Com ho havien fet els nostres avis, fugint del terror feixista acabada la Guerra Civil. Durant aquella època, foren molts els països que van obrir-se a milers de compatriotes refugiats. Per això ens toca ser avui país d'acollida. Però no només perquè tenim memòria històrica, sinó com un acte de responsabilitat global, de solidaritat internacional, d'humanitat i compassió.

Lamentablement, la manca de compromís clar dels estats membres de la UE, a l'hora de donar una resposta efectiva a la crisi humanitària, empitjora la situació de manera alarmant. En aquest aspecte, l'Estat espanyol es situa a la cua dels països acollidors mentre endureix les seves polítiques d'immigració i utilitza la seva influència per tancar fronteres. Una situació que es complica quan les

inclemències del temps, estan portant a milers i milers de persones a situacions encara més límit, i per tant, NO es pot esperar més temps ni més reunions.

Davant el drama que vivim , cal una resposta ràpida i cívica com sempre hem donat quan ha fet falta, la d'una ciutadania implicada amb la justícia i els drets humans. Tenim una història llarga de compromís amb víctimes de conflictes i desigualtats. Catalunya, el nostre país i la seva gent, han estat sempre referents d'acollida.

Ho hem fet en el passat i ens cal tornar a fer-ho, especialment ara.

Els sota signants membres de la Comissió de Solidaritat i Cooperació de Vilafranca del Penedès signem un compromís ferm amb la solidaritat.

Per això ara i aquí, fem una nova crida pública a la societat catalana i a les institucions del país perquè afrontin la situació amb valentia i facin de Catalunya i els seus municipis un país d'acollida per als refugiats que arriben a Europa. Ja ho estem fent a pobles i viles, però ara mirem més amunt, perquè no hi ha problemes que es solucionin amb la inacció política actual. Fem també una crida a la societat catalana i a les institucions del país perquè pressionin denunciïn d'immobilisme de l'estat espanyol i de la majoria d'estats europeus en aquest tema.

Cal bastir una xarxa solidària que ofereixi a les persones refugi , un futur i una vida digna mentre esperen poder reconstruir els seus països ben aviat. Cal aixecar una tanca de resiliència contra la xenofòbia, el racisme i la intolerància que poden ressorgir, i contra les actituds que en alguns països de la UE estant fent aixecar tanques, relativitzar tractats o, directament, fent pagar de forma ignominiosa a la gent refugiada pels serveis que suposadament rebran.

(La Comissió de Solidaritat i Cooperació està integrada per representants del sis grups municipals que conformen el Ple de l'Ajuntament i de les dotze entitats de l'àmbit de la solidaritat i la cooperació al desenvolupament)

Vilafranca del Penedès, febrer de 2016